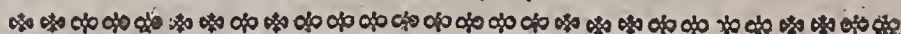
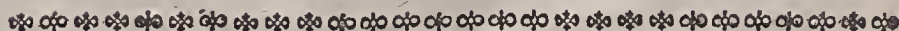
Løg-Þingis Booken,

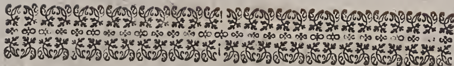
Inneholdande þad, sem giørdist og framfoor fyrer Løg-Þingis-Rettinum Anno 1784.

Prentud ad Hrappsey,
i þvi nýa konúngl. privilegerada bókþryckerie 1784,
Af Gudmunde Jons Syne.

NUM. I.

Anno 1784. þann 19 Julii var af Hr. Amtmannenum *Stephane Thorarensſyne*, ſem Logmanne nordann og veſtann a *Islande*, ſett eitt almennelegt Logþing vid *Auxaraa*, og til Logþinges Rettarens Þienuſtu wtnefnder epterſkrifader Logrettumenn, neſnelega:

Ur Arneſſ-þinge

Gunnar Haflidaſon og *Einar Haflidaſon.*

Ur Kialarneſſ-þinge

Thorkiell Thordarſon,
vegna Logrettumannſens *Jons Stephansſonar* og
Thorläkur Geſtsſon
vegna Logrettum. *Arna Jonsſonar.*

 Num.

Num. II.

Hr. Amtmadurenn auglýste sín Forføll frá fyrre ad geta komest híngad á Løgþínged í Ar, vegna þess dæmalausa Hesta-Hruns i Nordurlande á sídstlidnum Vetre, (hvad og so miked sem tilvitest, sie ad kalla jafnt yfir þad heila Land) þar Hr. Amtmadurenn, af øllum sínum Hestum ei hafi behallded epter lifande utann tvelmur, og hafi ei sídann, fyrr enn þann 10 yfirstandande Julii Mánadar, vered búenn ad fá inn aptur til sín keypta, lánada og leigda, þá fáu Hesta, er hann nú sie medkomenn til Þíngsens, med sem minnstu Førunepte og lettasta Varnade, er hann møgulega hafi kunnad med ad reisa, enn hafi til Brúkunar á hanns Heimile i hans Burtveru, alleina getad eptersküled eitt lítt nýtt Hross, þá og sá Samtíníngur af hans þróttlitlu Hestum, þá fyrst, er hann byriade sína Ferd úr Nordurlande þann 12 þessa Mánadar, hafi mátt kallast særer til so lángrar Reisu. Bevís her fyrer, sem Dege liósare og sierhvørium áþreifanleg, meinast øllum i Landenu kunnug, líka sem og sá betste Vottur þar um, getur vered þad, ad enn nú i Dag er eingen verdsleg Yfirvallds Persona, hvørke nær nie fiær i Landenu til Þíngsins komen, ad frá reknum alleina Løgþínges Skrifaranum, sem kom þann 8 hujus, og meinast og hardtnær aungver af Sýsslumønnum væntanleger, og jafnvel ecke helldur Hr. Løgmadurenn i Sudur og Austur Løgdæmenu, enn þótt hann til Løgþíngesins ecke hafi ad sækia yfir eina Dagleid, allt vegna Hestaleysis og Oyfirvinnannlegra Hindrana ad fá þá leigda edur innkeypta.

Num. III.

Voru upphrópader Málspartar úr nordann og vestann Løgdæmenu, og innsann sig eingenn.

Num. IV.

Sama Dag var ad Forlage Hr. Stiftamtmannsens upplesin eptersylgiande Rescript ;

I.

I.

Christian den Syvende af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, 2c. 2c. Vor synderlig Bevaagenhed tilforn!

Udi den til Os under 23 *Augusti* 1782 indkomne Forestilling, som Os Allerunderdanigst er bleven foredraget, haver Du andraget, at efter den Islandske Lov og de giorte Anordninger skal fattige Børn, Vanføre og Krøblinger, saa og Gamle udlevede, som ikke kand ernære sig selv, underholdes og forsørges af Sognet, hvor de hører hiemme, og indsettes hos Bønderne, enten paa kort eller lang Tid, efter Repstyrernes, det er Sogne-Forstandernes Siigende, ligesom de kiende enhvers Formue til, men at desse, for at blive skilt ved saadanne Fattige, lade dem fare ud paa Betlerie, til andre Sysler, Børn uden Pass og de Voxne dermed forsynede af Sogne-Forstanderne, hvortil de tage Anledning af Forordningen om Huustugt af 3 *Junii* 1746 dens 34 Art. som tilholder at ingen Fattige eller Vanføre maae fare fra et Sogn til et andet, langt mindre af Sysselet, naar de ikke have Repstyrernes eller Sysselmandens *Attest*, og da mange ikke vil give saadanne Betlere Almisse, efterdi de ere af et fremmet Sogn, nøder Hungeren deslige Omløbere til at stiæle, hvor af følger, at Drenge paa 15 til 17 Aar, som ere udsultne og magtesløse dømmes til Tugthuuset.

Thi

Thi give Vi Dig hermed tilkiende, at Vi, i Anledning af Dit derhos giorte Forslag, samt den fra Vores Rente-Kammer derover indhentede Betænkning, Allernaadigst have fundet for got, til saadan Uorden at forekomme, at den 34 Art. i bemelte **Forordning** af 3 *Junii* 1746 skal være ophævet, saaledes, at ingen Pass eller Skudsmaal maae herefter udstædes af Repstyrerne enten til Betlere eller andre, men alleene af Sysselmanden og Præsten, saaledes som Vores under 11 *April* 1781 ergangne *Rescript* befaler, og maae det ey være nogen Sysselmand tilladt, at give nogen Betler Pass, at gaae med udenfor Sysselet, ja, ikke engang i Sysselet, med mindre det Sogn eller Rep, hvortil Betleren hører, er saa fattig, at det ey formaaer at underholde sine Fattige, hvilket dog af Sysselmanden i Forveyen nøye skal undersøges, da Sysselmanden i saa Fald maae give Pass og Tilladelse til en Betler, at betle i Sysselet alleene, men ey udenfor; Men skulle nogen Betler befindes at betle uden den Sysselmands Pass og *Attest*, i hvis Syssel han betler, da skal han som uberettiget til Betlen opbringes og med ham forholdes, som om ulovlige Betlere er anordnet; Antreffes nogen Betler med Repstyrernes *Attest* og Pass, da skal samme i Henseende til Betleren, ansees som uskrevne og uefterrettelig, men *Attesten* skal tages fra Betleren af hvem som forekommer samme og bringes til nærmeste Øvrigheds Person, som igien uopholdelig forsender den til vedkommende Amtmand, som strax beordrer Sysselmanden, i hvis Syssel denne Repstyr befindes, uden videre Lovmaal, at *mulctere* ham paa 3 Mk. og samme Bøder strax at inddrive, som skal tilfalde det Sogns

Fat-

Fattige, udi hvilket *Attesten* er optaget, men Betleren, som farer med Repstyrernes *Attest* skal opbringes og med ham omgaaes, som om ulovlige Betlere er anordnet.

I øvrigt maae det være Sysselmændene tilladt, af hver Mands- eller Qvindes-Person, som forlanger Pass, i Anledning af forberørte Vores Allernaadigste *Rescript* af 11 *April* 1781 at lade sig betale 4 ß. Danske; Ligesom og Præsterne maae være berettigede, at tage 4 ß. for hvert saadant Passes Paategning.

Derefter Du Dig Allerunderdanigst haver at rette, og Vedkommende sligt til Efterretning at tilkiende give, og herom den fornødne Anstalt at lade føye, samt Os ellers at indberette, at Du denne Befaling haver bekommet; Befalende Dig Gud. **Skrevet paa Vort Slot** *CHRISTIANSBORG* **udi Vores** Kongelige *Residentz*-Stad KIÖBENHAVN den 10de *Martii* 1784.

Under Vor Kongelige Haand og Signet

CHRISTIAN R.

2.

Christian den Syvende, af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, ꝛc. ꝛc. Vor synderlig Bevaagenhed tilforn!

Som Os Allerunderdanigst er bleven foredraget den Uorden, som i de seenere Aaringer skal være bleven almindelig ved Laugtinget paa Vort Land Island, da de, som have Sager ved samme at udføre, ei møde til den anbefalede Tid, men saaledes som de selv finde for got; Saa give Vi Dig hermed tilkiende, at Vi Allernaadigst have funden for got og herved ville have anordnet:

1.

At Laugtinget, som hidindtil har været begyndt den 3ie *Julii*, skal herefter ikke begynde førend den 8de i samme Maaned, paa hvilken Dag Retten skal sættes af den til Stædeværende Laugmand og vedvare uden Ophold hver Dag til den 22de *ejusdem inclusive*, men skulde bemelte 8de *Julii* indfalde paa en Søndag, settes Retten næste Dagen derefter og vedvarer til den 23de *inclusive*.

2.

Den Laugmand, som ei er til Stæde, naar Retten aabnes, skal uden nogen Forevending, for hver Dag han udebliver, betale 1 Rdlr. til *Justitz Cassen* inden han tager sit Sæde.

3.

3.

Naar de saaledes bestemte 14 Dage haver taget Ende, maa ingen Part, hverken Sagsøger eller Sagvolder faae noget tilført i *Protocollen* sin Sag vedkommende, men skal ansees, som om han ei havde modt.

4.

Den Part, som ikke møder den første, men paa een af de følgende Dage, skal betale et halvt Lod Sølv i Retten for hver Dag, fra Laugtinget er sat, og til han møder, førend det maa tillades ham, at lade føre noget til *Protocollen* sin Sag vedkommende, hvilke Penge skal anvendes til Laugtings-Huusets Vedligeholdelse.

5.

Det maa være Laugmændene tilladt at *Continuere* Tinget efter de benævnte 14 Dage, men alleene for at afsige Domme, til hvilken Ende Retten, naar en Sag optages til Doms, skal i *Protocollen* give tilkiende, om de inden Laugtingets endelige Ophør vil afsige Dom i den eller ikke, men i alle *Delinqvent* og *Justitz* Sager skal Laugmanden afsige Dom, inden han forlader Tinget, og maa han i alt ikke holde dette længere end til *Julii* Maaneds Udgang.

6.

Sysselmændene skal og med *Delinqventerne* være til Stæde for Retten i det længste inden den 3ie Dag efterat Retten er sadt under 1 Rixdalers *Mulct* til *Justitz Cassen* for hver Dag, han over den benævnte Tiid udebliver, og skulle ved *Delinqventers* Ankomst

til

til Laugtinget efterat samme er sat, ikke være beskikket *Actor* og *Defensor*, da haver Laugmanden strax at beskikke de fornødne, paa det ikke deslige Sager skal opholdes;

Derefter Du Dig Allerunderdanigst haver at rette, og Vedkommende sligt at tilkiendegive, saaog til Os at indberette, at Du denne Vores Befaling haver bekommet; Befalende Dig Gud! Skrevet paa Vort Slot *CHRISTIANSBORG* udi Vores Kongelige *Residentz*-Stad KIÖBENHAVN, den 28de *April* 1784.

Under Vor Kongelige Haand og Signet

CHRISTIAN R.

NUM. *V.*

Þann 20 Julii settest i Rettenn Hr. Amtmadur Thorarensson, og liet upphrópa Málsparta úr nordann og vestann Løgdæmenu, og innfann sig eingenn.

Num.

NUM. VI.

Var upplesid Bestallings Bref Hr. Løgmannsins fyrer nordann og vestan Løgdæmenu á Islande til ad vera hier epter Amtmadur yfir nordur og austur Amtenu sama Stadar, dat. Christiansborg þann 12 Maii 1783.

NUM. VII.

Þann 21 Julii settest enn á ný i Løgþinges Rettenn Hr. Amtmadur Thorarensson, og liet upphrópa Málsparta úr nordann og vestann Løgdæmenu, og innfann sig eingenn, var þvi frá Rettenum genged.

NUM. VIII.

Þann 22 Julii var enn nú i Løgrettu genged, og epterspurde Hr. Amtmadur Thorarensson hvørt nockrer Málspartar úr nordann og vestann Løgdæmenu være til Stadar á Løgþingenu? Hvar til nálæger Løgrettu-Menn svørudu: Nei.

NUM. IX.

Þann 23 Julii settest i Løgþinges Rettenn Hr Amtmadur S. Thorarensson sem Løgmadur Nordann og Vestann, mætte so Sýsslumadur Wigfús Thorarensson uppá Klausturhalldarans Halldors Widalin vegna, og frammlagde eina Løgþinges Rettar Stefnu under Hende og Signete Hr. Amtmanns Thorarenssonar af Dato 18 Novembr. 1783. hvar med stefnest Sýsslumadur Wigfús Scheving og hanns 8 Meddómsmenn til ad forsvara þeirra affagda Dóm þann 28 Maii 1783 i hvørium dæmt hafi vered, ad Klausturhalldarans þrír Contra-Partar, Jón Eigilsson, Sigurdur Jónsson og Biørn Illugason mætte giøra sinn Eid fyrer Burt-tøku Líka Sona hañs (Klausturhalldarans) Biarna og Einars Sál. úr þeirra sídarsta Tiallds-Stad i Kialhraune; Einnenn stefnast þesser 3 Menn Jón Eigilsson, Sigurdur Jónsson og Biørn Illugason, til ad áheyra Klausturhalldarans Paastand og

Jrettesettelse og sierilage Jón Eigilsson til ad bevísa Søgu sína um̃ Sigmund i Skautáse med vídara, aller til ad líđa endelegann Dóm, sem sama Løgþinges Stefna framar med sier ber, uppleſin not. lit. A. Stefnan er Vidkomendum auglýst, sem hennar Uppáskrifter sýna. Vorn so þeir innstefndu þrisvar upphrópader og mættu aungver. Sýsslumadur Wigfús uppástendur ad Søken sie fyrerteken, þar Stefnan sie øllum Vidkomendum auglýst, og vitanlegt ad nockrer af þeim Stefndu hafi reist hier umm Sudurland umm yfirstandande Løgþinges Tíma, hvar fyrer hønum sýnest þeir stile til ad forhala Søkena; Ef þockuest Rettenum ad útsetia Søkena til nærsta Ars, vill Sýsslumadureñ hafa sier forbeholded ad uppástanda Mulct og Satisfaction fyrer þeirra Udeblivelse, ef þeir ei bevísa sín løgleg Forføll, ad hafa mætt nú hier i Rettenum. Vídara segest Sýsslumadureñ ei hafa ad framfæra under endelegt Rettarens Assigt, sem sama Dag var af Hr. Amtmanne Thorarens syne affagt solátande:

Þar þeir af Klausturhalldara Halldore *Widalin* vid þá hier uppleſnu Løgþinges Rettar Stefnu af 18 *Novembr.* 1783 innstefndu Málspartar til þessa Løgþinges Rettar, hvørke siálfir, edur vid Fullmegtugann hafa mætt edur mæta láted fyrer Rettenum, so leggst þeim hier med epter N. L. 1 = 4 = 32 Løgdagur til nærstkomande Løgþinges 1785 ad mæta á sídvanalegum Stad til þess 8 *Julii* sama Ars; Enn þessa Løgdags Leggingu, sem uppá Høfud=Stefnuna er skrifud, hefur *Citanten* Klausturhalldare *Widalin* i Tíma løglega ad byrta þeim i henne iñstefndu Málspørtum, hvar epter þeir til nefnds Stadar og Tíma hafa ad mæta under endelegann Løgþinges Dóm, sem þá epter *Citantens* framm færande Astædum verdur affagdur, hvørt helldur þeir innstefndu Málspartar þá mæta fyrer Rettenum edur ei, líka sem þeir og tilskyldast fyrer nærstkomande Løgþinges Rette løglega ad afbevísa sín Forføll frá ad mæta fyrer þissa Ars Løgþinges Rette.

Num.

Num. X.

Þann 24 Julii settest i Løgþinges = Rettenn Hr. Sýsslumadur Wigfús Thorarensson og fram̃lagde Authorisation Hr. Stiftamtmanns L. Thodal til ad sitia Rettenn i Hr. Løgmanns B. Marcussonar Forsøllum og Fiærveru, mætte so fyrer Rettenum Bóndenn Þorkell Biarnason og frammlagde eina Løgþinges Rettar Stefnu af Dato 8 Octobr. 1783 under Hende og Signete Hr. Løgmanns B. Marcussonar, hvar med stefnest Sýsslumadur i Arness Sýsslu Sgr. Steindór Finnsson og hanns 8 Meddóms=Menn, til ad forsvara þeirra þann 3 Junii 1783 vid Gliúfurholtsá afsagda Areldar=Dóm á móte Citantens Proteste i einne Stíflubrots Søk, eiñeñ stefnest Prestreun Sr. Jón Sigurdsson á Arnarbæle ad forsvara hanns i sømu Søk framfærda Action og allann sinn um̃gáng i greindu Mále, allt under endelegañ Løgþinges Dóm til Saka og Sekta med vídara, sem Stefnan medfærer upplesin not. lit. A. Stefnan er Vidkomendum auglýst, sem heñar Uppáskrifter sýna Þvi nærst fram̃lagde hann Herads Procesß og Dóm i þessare Søk gengeñ vid Gliúfurá af Sýsslumañe S. Finnssyne, i hvørs Slúttningu Þorkell Biarnason, Arngrímur Biarnason og Þórdur Þórdarson dæmast til ad betala til Prestsins Sr. Jóns Sigurdssonar á Arnarbæle 90 Al. á Landsvísu, fyrer þad þeir rifid hafi þá af Arnarbæles Abúendum giørdu Stíflu i Gliúfurá, og 60 Al á Landsvísu i Procesß Kostnad med vídara, sem same Dómur med ser ber, upplesin not. lit. B. Vídara fram̃lagde hann Innlegg af Dags Dato, sem er hanns Paastand og Irettesettelse mót Sýsslumaññsins Dómara Adgiørdum, sem þad med sier ber, upplesid not. lit. C. Var so fram̃lagt Innlegg under Nafne Sýsslumannsins Sgr. S. Finnssonar af 7 huius, hvar med hann vill forsvara sínar Dómara Adgiørder, begierande Satisfaction og Procesß Kostnad af Citanten med vídara sem þad medfærer, upplesid not. lit. D. Enn nu var fram̃lagt Innlegg under Nafne Prestsins Sr. Jóns Sigurdssonar, hvar inne hann uppástendur Herads Dómsins Confirmation med vídara sem þad med sier ber, upplesid not. lit. E. Tveir af Meddómsmønnunum nefnel. Jón Brin-

jólfs

jólfsson og Þorlákur Gudmundsson mæta fyrer Innlegg af 3 hujus, hvar inne þeir uppástanda Processʃ Kostnad og Satisfaction af Citanten, upplesid not. lit. F. Vidara framfærdu ecke Partarner i Sókn edur Vørn, hvar fyrer i Søkenne fiell soláƚande Rettarenns Afsigt:

Af þeirre hier fyrer Rettenn innstefndu Stijfflubrots-Sakar Herads *Processe* siest, ad Presturenn Sr. Jon Sigurdsson a Arnarbæle, hefur þokst vera Oforrettadur af Bakkarholts Abwendum, med þvi ad þeir hafi nidurbroted þaa Stijflu sem hann hafde læted hlada i Gliúfurá; hvar i hann og hefur stefnt fyrer utann Bakkarholts Abwendum, sem vidkomande Bondanum Thorkele Biarna syne a Kialvararstødum, ollum til ad heyra a Vitne i Søkenne, sem bevijsa skylldu, ad þetta þeirra Stijflubrot Ológlegt vered hafi; Þesse Vitne finnast hvørge i *Processenum* innstefnd til Sakarennar Upplysingar, ecke helldur goodviliuglega mætande Ostefnd Vitne afheyrd edur adrar Bevijsingar Søkenne vidkomande framlagdar, nefnelega: Um hvørs Land Aen hafi runned ad fornu, adur edur epter þad Presturenn Sr. Jon liet hlada Stijfluna, og hvørt hann hafi med henne ordsakad Bakkarholts Abwendum Skada edur ecke; Framveges kann ei ad siaast af nefndum *Processe*, hvørt Thorkell hafi ad þarfleysu rifid hana ødrum til Skada, edur hefde hann nockur vered, var og naudsynlegt, ad underſækia, hvørsu mikell hann var, adur hann være dæmdur til Sekta fyrer sinn Giorning, er þvi allt þetta adurgreint af *Processenum* ætelæted, so sem Sysslumadurenn S. Finnsson hefur aungva Aasteds Forretning i Søkenne giort, hvad honum þo byriade epter Løgum, adur enn Doomur fell, jafnvel þo þad alldrei af Portunum begiert hefde vered, lijka sem eitt *Situations Chart* yfir Landed og Arennar Farveg ætte ad gioraſt i beggia Partanna Nærveru og af þeim underskrifast, epter Forordn. 31ta *Martii* 1719.

Hvar fyrer uppa Grund af adurnefnum i Søkenne vantande naudsynlegum Bevisingum, hun

i þetta Sinn ei kann af þessum Rette ad dæmast, helldur vísast henne heim aptur i Herad til betre og nyrrar Ransóknar, epter þvi sem ádur er sagt: Hvad Thorkiels Uppástand mote Sýslumanne S. Finnssyne angengur um *Satisfaction* fyrer honum ordsakada Mædu og Uppákostnad þá kann honum þad ad *reserverast*, þar til endelegur Domur i Søkenne fellur, og hañ heñe uppá ný fyrer Logþinges Retteñ iñstefner.

Num. *XI.*

Þann 26 Julii f. M. settest i Rettenn Sýslumadur W. Thorarensson, mætte so Sýslumadur S. Finnsson og framlagde Hr. Stiftamtmand Thodals Ordre af 25 hujus til ad agera Margretar Jónsdottur Dulsmáls Søk, upplesnar not. lit. A. Var þvi nærst upplesin Stefna under Hende Sýslumanns W. Thorarenssonar dat. 24 hujus, hvar med stefnest til Confirmation sá Herads Dómur sem Sýslumadur Jón Helgason hefur affagt yfir Delinqventinden Margrete Jónsdóttur, sem og stefnest til ad forsvara sína Dulsmáls Søk, upplesin not. lit. B. Uppá Delinqventindens vegna mæter Sýsllumadur Jón Jónsson epter Hr. Stiftamtmannsins Ordre. Frammlagde so Actor Process og Dóm i þessare Dulsmáls Søk gengenn af Sýslumanne Jóne Helgasyne ad Holtum þann 22 April. nærstl. i hvørs Sluttningu Margret Jónsdótter fyrer begenged Dulsmál er dæmd ad hafa forbroted sitt Líf, sem same Process og Dómur vidar medfærer, upplesiñ not. l. C. Delinqventinden fyrer Rettenum adspurd :- Af hvørre Ordsøk hún i Fyrstunie hafi viliad dylia, ad hun hafi Barn fædt? Svarar: Vegna þess ad Gudmundur Sigurdsson Barnsfader sinn, hafi skipad sier ad leyna því, og ad hún ecke skyl-

ve kalla adra enn sig, til ad vera nærverande þá hún Barned fædde. Framvegis adspurd: Hvar hún hafi Barned fædt? Svarar: J Elldhúsi, hvört hún hafi nefndann Gudmund med sier þángad kallad á Náttarþele, og hann hafi þá á móte Barnenu teked og sig vid Filgiuna skiled, enn hvört Barned hafi vered lifande edur daudt, vite hún ecke, þar Gudmundur hafi því alltaf hiá sier behallded, frá því hann hafi móte því teked, og ei segest hún hafa heyrt nockur Hlióð til Barnsins epter Fædinguna. Þessa sína Medkenningu segest Delinqventinden strax hafa uppeláted fyrer Sýslumannenum Jóne Helgasyne þá hann hana examinerade á Sæfarhólum þann 5 Novembr. 1783 i áheyrn Prestsins Sr. Brinjólfs Gudmundssonar og Konu Gudmundar, Sigrídar Þórdardóttur og Gudmundar Brinjólfssonar, enn fyrer Rettenum á Holtum hafi hún alldrei ad þessu af Sýslumannenum spurd vered. Hier hiá seger Delinqventinden ad Gudmundur Barns-Fader sinn hafi sagt sier, ad hann hafi Barnid burtu reidt á einum bleikum Heste strax þá sömu Nótt og hún fædde þad, enn hvar hann hafi grafid þad, hafi hún ei fenged ad vita. Actor uppástendur, ad so framt sem þad ei álítist naudsynlegt, ad Søkenne sie i Herad heimvísad; þá sie Dómurenn Confirmeradur, þar Delinqventinden hafi Dulsmáled fríviliuglega medkennt. Sýslumadur Jón, sem Defensor, uppástendur, ad Søken sie af Sýslumanne J. Helgasyne, fyrer þad fyrsta, soleides supprimerud, ad hann alldeiles hafi fyrer Bý genged og ad aungvu agtad Delinqventindens Medkenningu, um hennar Barns-Fødurs Medvitund i Dulsmálenu; Annad: Ad hann hafi so hyrdulauslega umgenged Søkena, ad hann hafi láted sier nægia med þeirra markverdugustu Vitna óeidfestann skriflegann Vitnesburd, þvert á móte N. L. 1 - 13 - 4. Fyrer þad þridia, innstiller Sýslumadurenn til Rettarens Eragtning, hvört Sýslumadur J. Helgason kunne ad álitast hæfilegur til ad taka frekara Próf i þessare Søk, sosem hann med sínum umgángs Máta i Processenum hafi giört sig misþenkianlegann fyrer ad vera Søkenne interesseradur, Enn uppástendur þar hiá, ad Søkenne til frekare Ransóknar verde aptur i Herad heimvísad, sosem og ef fyrerfinnast kunne, ad Gudmundur Sigurdsson sie

siw

sú stærsta Ordsök i þessu Dulsmále, ad Delinqventinbens tilbæmda Straff kynne þar vid ad formildast. Var so framlagt Innlegg af 28 Junii nærstl. under Nafne Sysslumanns Jóns Helgasonar, hvar inne hann uppástendur síns Dóms Confirmation, med vídara sem þad med sier ber, uppslesid nor. lit. D. Vídara sögdust ei Partarner hafa ad framfæra i Sókn edur Vorn, fiell því hier uppá solátande Rettarenns Afsigt:

So sem Forordningen af 21 *Maii* 1751 alvarlega uppáleggur, ad i Lijfs- og Æru- Sökum skule sw nákvæmasta og grangiæfilegasta Ransookn takast, og allar mogulegar Bevijsingar uppleitast; Enn þad er af þessum *Processe* ad siá, ad Sysslumadur Jon Helgason, ecke einasta hefur forsoomad, ad afheyra fyrer Rettenum hölldnum ad Holtum þann 24 *Aprilis* sijdstl. þángad innstefnd Vitne, nefnelega: Sigride Thordardotter, Prestenn Sr. Brinjolf Gudmundsson og Gudmund Brinjolfsson, þar hann hefur lated sier nægia þeirra skriflegann Vitnesburd, so O-skilmerkelegann og O-vtfærdann sem þeim siálfum hefur þocknast á sijnum Heimilum hann ad gefa; Helldur hefur hann þar hiá forsoomad fyrer Rettenum ad *examinera Delinqventinden* umm Medvitund hennar Barns-Fodurs i Dulsmálenu, og þau bæde ad *Confrontera*: Og þar *Delinqventinden* nu Óneydd medgengur fyrer þessum Rette, ad Gudmundur Sigurdsson hennar Barnsfader hafi i þessu Dulsmále med sier vitande og verkande vered, so kann þar uppá ad þessu Sinne, eingenn Doomur ad falla;

Helldur vísast Sökenne heim aptur i Herad til nýrrar og frekare Ransoknar umm nefnds Gudmundar Sigurdssonar Medvitund og Tilverknad i þessu Dulsmále; Líka sem og Sysslumannenum Jone Helgasyne uppáleggst ad vera ansvarlegum fyrer hanns Tilstædelivelse til Sakarennar endelegs Dooms.

 Num.

NUM. XII.

Den 26 *Julii* vare til Stæde udi Laugtings Retten HHr. Stiftamtmand *Thodal*, Amtmand *S. Thorarensen*, Landfoged *Jon Skulesen*, og de övrige til Stæde værende Kongl. Betientere, blev saa oplæst:

I.

Hans *Kongel. Majts. har ved Allernaadigst Befaling af* 14*de* April d. A. *som til begge Amterne er* Communiceret, *Allernaadigst fundet for godt, at ophæve Sit hidtil havte* Cabinet, *saa derfra aldeles intet meere skal* expederes, *Statens* publiqve *Sager angaaende, som alle af vedkommende* Collegier *skulle for Hans Majts Allerunderdanigst foredrages, i overeensstemmelse med Förordningen af* 13 Febr. 1772, *hvilken i den Henseende igientages og paa nye sættes i sin fulde Kraft.*

Og bliver saaledes denne Hans Majts. Allernaadigste Befaling til almindelig Efterretning herved bekiendtgiort. Öxeraae Laugting *den 24de* Julii 1784.

L. A. THODAL. S. THORARENSEN.

II.

Under 26 sidstl. Februarii har det behaget det Kongelige Rente-Kammer til almindelig Bekientgiörelse i begge Amter at tilkiendegive Os Hans Kongel. Majestets Allernaadigste *Resolution, dat.* 3 Febr. f. Aar, angaaende *Studenteres* og Skoele *Disciplers* Föringer, af Indhold:

1.) At de Islandske Studentere, saa længe de ere virkelige *Cives Academici* og enten *studere* ved de Kongel. *Universiteter* og *Academier*, eller reise paa Kongel. eller andre *Stipendia* for at *studere*, maae fremdeles nyde ved den Islanske Handel, den dem ved Hans Majts. Allernaadigste *Resolution* af 6 *Junii* 1776 stadfæstede Forings Frihed paa 20 Rdlrs. Værdie i Islandske Varer, beregnede efter Taxten af 1702; uden nogen Indskrænkning af Tid eller visse Aar, og de *Discipler* fra Island, som gaae i de Latinske Skoeler her i Landet, ligeledes en halv Foring, paa samme Maade, saa længe deres Skoele Aar varer.

2.) At de ligeledes maae nyde af Handelen en Godtgiørelse for forskiællen i Forings Vahrens Indkiøbs Priser i Island, efter Taxten af 1776 imod den af 1702 at regne, hver Student med 20 Rdlr. aarlig i 5 Aar, og hver *Discipel* 10 Rdlr. aarlig i deres Skoelegangs Tid, hvorimod Forings Vahrene ikke udleveres *in natura*, men udbetales af den Islandske Handel her, efter de ved forbemelte *Resolution* af 6 *Junii* 1776 fastsatte Priser, og paa den ved samme foreskrevne Maade. — End videre haver Hans Majts paa Kammerets nærmere giorte Forestilling om Studenteres Trang i nærværende dyre Tider, til nogen Forbedring i bemelte deres Forings-*Privilegier*, Allernaadigst bevilget, at Studenterne og Skoele *Disciplerne*, maae til Understøtning, gotgiøres af Hans Mayestets *Cassa*, et aarligt Tillæg udi de 3de næste paa hin anden følgende Aar, nemlig: indtil 1786 Aars Udgang, af 15 Rdlr. 90 ß. for enhver af de første og 7 Rdlr. 93 ß. for enhver

af de sidste, hvilket Tillæg ved hvert af disse 3de Aars Udgang, for-anstaltes her udbetalt.—

L. A. Thodal. S. Thorarensen

III.

Det store Gavn og Fordeel, som af Eder-Fuglens Egg og Dun kand haves, samt den Formeerelse, til hvilken bemelte nyttige Fugl ved Fredning og god Oppassning kand bringes, haver Hans Kongel. Mayts. af sit Rente-Kammer ladet Sig Allerunderdanigst forestille, og i Anledning deraf for at opmuntre Indbyggerne til Eder-Fuglens Freening og Dunens Formeerelse paa de Stæder i Landet, hvor saadant maatte findes giørligt, ved at forsøge smaae Øer eller Holmer med Jord og Sand, hvor Eder-Fuglen maatte have begyndt at bygge Reede og legge Egg, samt og til deels ved at anlegge saadanne nye Øer, hvor Fuglen før ikke haver lagt Egg, har Allerhøystbemeldte Hans Mayestet ved *Resolution* af 19 sidstl. *Maii* Allernaadigst *authoriseret* Høybemeldte Kammer, til at udsette for det første til Prøve, udi visse Aar nogle smaaepassende *Præmier*, naar om sammes Indretning af mig, tilligemed Hr. Amtmand Thoraren sen efter Hans Mayts. Befaling, Forslag er indkommet; Thi bliver saadan Hans Mayts. Allernaadigste Omsorg og Opmuntring herved almindelig Bekientgiordt, paa det de, som maatte have Anledning til ovenmeldte Anlægg, kunde være betænkte paa, ved troeværdige gode Mænds *Attester* at godtgiøre, hvor stoert Antall Eder-Fugl nu sidst, paa saadanne smaae Øer og Holmer have lagt Egg, og hvor meget

dette

dette Antall fra nu af i den tilkommende Tid aarlig ved en flittigere Oppasßning og Freedning, samt ved en bedre og kunstigere Indretning paa desse Øer kunde have tiltaget, hvilken Forsøgelse til *Præmie*-Esßning ansettes aarlig til 50 Stykker Ederfugle Reeder; I ligemaade maae og de, som giøre Indretninger paa Øer og Holmer, hvor ingen Ederfugl før har lagt Egg, saadant med troeværdige *Attester* godtgiøre, som og hvor meget Antallet af Ederfuglen efter de giordte Indretninger der aarlig herefter haver tiltaget. Øxeraae Landsting den 26de *Julii* 1784.

L. A. Thodal.

Videre loed Hr. Landfogden *oplæse*:

1.) Hans Kongl. Mayts. *Special* Jordebog over Sysßler, Klostere og Ombuds Jorder udi Island for indeværende Aar.

2.) *Regißter* over de *Restancer*, som Forpagterne af Sysßler, Klostere og Ombuds Jorder udi syder og vester Amtet i Island have paadraget sig fra 1767 Aars Begyndelse til 1783 Aars Udgang.

3.) *Regißter* over de *Restancer*, som Forpagterne af Sysßler, Klostere og Ombuds Jorder udi norder og øster Amtet i Island have sig paadraget fra 1767 Aars Begyndelse til 1783 Aars Udgang.

Blev saa af Landfogen efterspurgt om Hans Kongl. Majest. vare udi afvigte Aar 1783 her i Landet tilfaldne nogle forbrudtne Boesloder, arveløst Gods eller strandede Skibe? Dertil svarede Sysselmændene og nærværende samtligen Nei.

Bleve saa Norder-Sysßels-Jorder offentlig opbudne til nye Forpagtning efter de derom i Forveyen bekiendtgiordte *Conditioner* saaledes lydende:

CONDITIONER

Hvorefter Norder-Sysßels-Jorder blive til Forpagtning paa Livstid opbudne i Laugretten den 26 Julii 1784.

1)

1.) Betaler Forpagteren i følge Forordningen af 15de *April* 1776 aarlig i rette Tid til Landfogden den af Forpagtningen svarende Afgivt og Landtingskriver *Salarium* med 18 Rdl. 67½ ß. *Cour.*

2.) Den som Forpagtningen tilslaaes, bør strax ved Tilslaget være betænkt paa at stille til Amtmanden en antagelig *Caution* i Fordegods for Forpagtningens aarlige Afgivt og dens tilbørlige *Administration.*

3.) Fæste, i Henseende til hvilket vedkommende forbeholdes frit Bud, bør strax ved Tilslaget erlægges til Landfogden i reede Penge, imod hans *Qvittering.*

4.) Tilslaget skeer, i følge ovenmeldte Forordning, paa Rente-Kammerets forventende nærmere *Approbation*, da den tilkommende Forpagter, om et antagelig Bud erholdes, imidlertid ved et *Interims* Bevis af Amtmanden, dog strax sættes i Besiddelse af Forpagtningen, i følge forbemeldte Forordning, imod at Forpagteren under sin Haand og Segl til Amtmanden *reverserer* sig til at opfylde desse *Conditioner.*

5.) Ingen som giør det høyeste Bud, er igien tilladt at gaae fra samme, ligesom og, at naar først Tilslag er skeet, kand intet Efterbud væntes antaget. Oxeraae Landsting den 24de *Julii* 1784.

S. THORARENSEN.

Paa foranførte Conditioner bleve Norder-Syssels-Jorder tilslagne *John Sivertsen* som høystbydende, for 5 Rdlr. Courant Fæste.

Hr. Amtmand Thorarensen *gior til Lysthavendes Efterretning bekiendt*:

At paa Rente-Kammerets dertil forventende Samtykke, vorde inden Laugretten paa næstkommende Laugting 1785 til Forpagtning paa Livstid opbudne følgende Forpagtninger, neml:

1.)

1.) De saakaldede Oefiords Jorder de større, og Oefiords-Syssels Jorder,

2.) Gaarden Fiekdvey inden Norder Syssel, og

3.) Reykedals Jorder og den halve Flatøe, ogsaa inden bemeldte Syssel.

Paa Fløge Jorder vilde ingen giøre noget Bud, hvorfore de blev indsatte til Opbud til næste Aars Alting 1785.

NUM. *XIII.*

Hr. Amtmadur Thorarensson liet upplesa epterfylgiande Bekiendtgiørelse:

I.

Siden der paa den af afgl. Sysselmand Biarne Halldorsens Arvinger svarende Aaboed paa Thingøre Kloster, endnu indestaae Ubetalte hos Klosterholder Widalin for hans svarende Andeel af denne Aaboed, 134 Rdlr. 54 ß. *Cour.*; Saa bekientgiøres herved, at Gaarderne Stoere Mørk 30 Hundr. i Dyrhed og Hafstader af samme Dyrhed, begge beliggende inden Hunevands Syssel, som efter en ved Kongl. Allernaadigst *Resolution* af 3 *Maii* 1779 stadfæstet *Commisfions*-Dom, staae til et uryggeligt Underpant for ovenmældte af Klosterholder Widalin svarende, og endnu Ubetalte Aaboed; blive paa næstkommende Laugting 1785 til sædvanlig Tid og Stæd satte til offentlig *Auction*; og de hoystbydende tilslagne, enten een, eller begge, eller saa meget deraf, som efter Omstændighederne og det giørende Bud, kan forslaae til fuldkommen at afbetale ovenmældte Aaboeds Rest til Hans Mayts. *Casse*, hvis samme ikke, inden den Tid bliver af Klosterholder Widalin tilsvaret; Thi vilde de Lysthavende, enten selv, eller ved Fuldmægtige behage sig til bemelte Tid og Sted at indfinde, da *Auctions Conditionerne* skulle siden paa *Auctions* Stedet nærmere blive bekiendtgiorte. Oxeraae Laugting den 24 *Julii* 1784.

S. THORARENSEN.

II.

Uagtet Præsten Hr. Eggert Ormsen til Selardal inden Barde-strands Syssel, forlængst, og det oftere end eengang, er bleven ad-varet om, at mælde sig med de Beviis og Adkomster han formeener sig at have til de 6 Hundr. 5 Al. i Gaarden Leining inden Wadle Syssel, som i 1771 Aars Laugtings Bog ere oplyste som Arveløst Gods, men endnu ikke, er fremkommen med samme; Saa dog, for des større Høytideligheds Skyld indkaldes bemældte Præst herved *peremtorie, & sub pœna perpetui & præclusi Silentii*, til at indsende til mig de Beviis og Adkomster han maatte have til ovenmældte Jorde-part, inden næstkommende *Junii* Maaneds Udgang, da han i Mangel der af maa vænte, at denne Jordepart efter Rente Kammerets Befaling, bliver som Arveløst Gods tagen til Hans Kongel. Majts. *Disposition.* Øxeraae Laugting den 20 *Julii* 1784.

S. THORARENSEN.

III.

Vitannlegt giørest, ad af mier, sem Skipte-Forvalltara i Sterfbwe epter Sæl. Konu Sysslumanns Magnusar Gislasonar, *Mad.* Helgu Halldorsdottur ad Skarde i Lángadal, verda fyrerteken og slwttud endeleg Skipte og Deiling, ad lidnum Ars og Dags Freste fra þessa *Proclamatis Dato;* Hvors vegna, sovel logleger Formyndarar þeirra Omyndugu Erfingia, sem *Debi-* og *Creditores* i greindu Sterfbwe, hier med advarast og innkallast, ad mæta i Sterfbwenu, sierhvor ad i agt taka, hvad hann, innann þess endeleg Skipte framfara, hefur ad framfæra og uppæstanda, og Sterfbwsins *Debitores* sierilage til ad afgreida hvad þeir kunna Sterfbwenu skyllduger ad vera. Enn sokum þess ad eg vegna Ofyrersiaanlegra Embættes Forretninga, so laungum Tijma fyrerfram ecke giet dagsett, nær þesse Skipta Slwtning a nærstkomande Sumre mune framfara, so vildu þeir Vid-komendur, sem ecke eru edur bwa i Nordurlande, annadhvort skrif-

lega

lega inngefa til mijn i Tijma, hvad þeir vid Skipten kunne hafa framm ad færa, med þeim Bevijsingum sem þar til kynnu ad heyra, edur og antaka þar til einhvorn Fullmegtugann i Nordurlande, þa sa seinna af mier fastsetiande Dagur til Skiftets endelégu Fyrertektar, skal verda byrtur i Nordurlande so tijmannlega, ad þar verande Hlutadeigendur fæe hann noogu snemma ad vita. Oxarár Logþijng þann 20 *Julii* 1784.

S. THORARENSSON.

IV.

Þar Thorfinnur Jonsson aa Móskógum innañ Skagafiardar, og Biörn Einarsson aa Aamaa innann Wadla Sysslu, hafa af mier begiert, ad mega upptaka til Byggingar tvær Eyde-Jarder, og ad þesse þeirra Asetningur mætte þessvegna i Logþijnges Bokeñe byrtaz, epter Forordningareñar af 15 *Aprilis* 1776 Fyrerskipan; So gefst hier med til Vitundar, ad nefndur Thorfinnur vill upptaka Eyde-Kot i Þórdarhøfda aa Høfdaströnd innann Skagafiardar Sysslu, enn Biörn Hól-Sel i Siglufiardar Afrett innañ Wadla Sysslu, bæde þesse Eyde-Plaats liggiande i Hoola Biskups-Stools Lande og ad Sogn aadur byggd; Þvi vildu þeir, sem annadhvort hafa eitthvad aa mote þessara Eyde-Jarda Upptoku ad segia, edur og hafa þar til stærre Rett, enn aadurgreinder Thorfinnur og Biörn angefa slijkt fyrer mier i Tijma, efter aadurnefndrar Allranaadugustu Forordningar Fyrersögn, epter hvorre eg, i Tillite til tiedra Bænda Begiæringar hefi ad ganga, ef eckert af nockurs Haalfu framkemur, er þaa somu ad Logum eige edur mege hindra. Oxaraar Logþijng þann 20 *Julii* 1784.

S. THORARENSEN.

NUM. *XIV.*

Var upplesin fylgiande Instruction.

 Instructi-

INSTRUCTION

hvorefter

Vi Christian den Syvende, af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmersken og Oldenborg, Allernaadigst ville:

At Os Elskelig *STEPHEN THORARENSEN*, Vores Amtmand over Nord- og Øster- Amtet paa Vort Land Island, sig udi samme Amtmands Embedes Forretninger indtil videre allerunderdanigst haver at rette og forholde:

1.

I.

Skal han i det ham Allernaadigst aubetroede Embede med allerstørste Flid stedse iagttage at ei noget af alt det, som angaaer Vores Kongelige Høihed, Indkomster, Rettigheder og Regalier, til Vores Skade og Fornærmelse, enten bortkommer, fordolges eller fortuskes, samt ei tilstæde, at Os derudi, af hvem det endog være kan, nogen Indpass skeer. Skulle ham imod Forhaabning noget forekomme, hvorudi Os i saa Maade enten kan være skeet forkort, eller og at det i Tiden til Vores Fornærmelse og Skade kunde udfalde, da skal han efter hans Eed og Pligt, sig derimod af yderste Kraft og Formue sætte, og det afværge, saaog indberette Sagen med alle sine Omstændigheder til Vores Rente-Kammer, eller det iblandt Vore Collegier, hvorunder Sagen henhører, paa det at Beskaffenheden der fra Allerunderdanigst kan vorde Os refereret, og Vores Allernaadigste Resolution indhentes, hvorledes dermed videre skal forholdes. Han skal og alle Tider overveie og lade sig være yderst angelegent, alt hvis Vort Land Island kan komme til Gavn og Bedste, samt Intraderne til Forbedring, og derom, saa ofte skee kan, med Vores Kammer Collegio Correspondere; saa at intet efterlades, hvorved Vores Tieniste og Fordeel kan befordres, og derimod al Underslæb, Egennytte og Utroeskab forebygges og afskaffes, men langt meere Vores Landsfoged, samt de i det ham betroede Amt bestilte Sysselmænd og anordnede Forpagtere udi Vores Indkomster og Rettigheders Oppebørsel i alle Maader assistere og være beforderlig.

2.

Alle de Documenter og Sager, saasom Jordebøger, Forordninger, Tingbøger og videre som til dette ham betroede Amt kunne henhøre, lader han sig af hans Formand overlevere efter behørig Designation. Og skal samme tilligemed hvis udi hans Betienings Tid forefalder, stedse udi vedbørlig Orden og Forvaring holdes, saaledes som han eller Arvinger i Tiden vil være bekiendt, og dertil svare, naar han Amtet qvitterer. Og paa det at med denne Aflevering desto rigtigere kan omgaaes, skulle derover forfattes 2de eens lydende, igiennemdragne og forseglede Instrumenter, eller Inventarii-Registere, hvilke af begge Parter underskrives, hvoraf den eene Gienpart forbliver ved Amtet, og den anden indsendes til Vores Rente-Kammer.

3.

Om Vore Intrader og Jordebogs Indkomster af Nord- og Øster-Amtet, haver han fra ethvert Sted al fornøden Underretning og Oplysning at indhente, paa det at, naar Vores Landfoged hannem noget hans allerunderdanigste Regnskaber vedkommende til Attestation overleverer, han da om enhver Post især, saavel af de visse som uvisse Indkomster, og de udestaaende Restancer, sin udførlige og sandfærdige Attest paa Regnskaberne og Beviiserne kan meddeele, hvilke Attester ei maae være tvetydige, eller med Reservation indrettede, at sammes Rigtighed paa Vedkommendes eget Ansvar skulde ankomme, men ligesom han Sagerne enten rigtige eller urigtige befinder, bør sligt paa Beviiserne nøiagtigen af hannem attesteres, til

for-

fornøden Efterretning for Vores Rente-Kammer ved Regnskabernes Revision. Og skulle alle de Regninger og Beviiser, som af vedkommende Syſſelmænd og Forpagtere bør, fra det ham anfortroede Amt, fremlegges med Landfogdens aarlige Jordebogs Regnskab, indleveres in Duplo forfattede til Amtmanden, saa betids, at begge Gienparter med hans Atteſtation til Landfogden kunne indsendes, uden derved at foraarsage Ophold udi Jordebogs Regnskabets aarlige Forfattelse og betimelige Hidsendelse. Med de til Antegnelsernes Besvaring udfordrende Beviisers Forhvervelse haver han ligeledes i behøvende Tilfælde at gaae Landfogden til Haande, samt med disse Beviisers Atteſtation, hvor samme udfordres, at forholde sig som tilforn er meldt, om Regnskabs Bilagernes og Reſtancernes Atteſtation. I øvrigt haver han til Forpagtnings Reſtancernes Inddrivelse udi det ham anbetroede Amt at føie de Anſtalter og viise den Biſtand, som udi Vores Forordning af 15 Apr. 1776 nærmere findes foreſkrevne og hannem paalagt.

4.

Han skal og i høieſte Maade lade sig være angelegent, at Vores Lov, Forordninger, Inſtructioner og Befalinger, som allerede ere, eller herefter vorde udgivne, saavidt hannem angaaer, udi alt tilbørligen efterkommes, og hvis hannem derudi befales med ſtørſte Fliid forrettes; Ligesom han og nøie haver at holde over, at de af alle og enhver udi det ham anbetroede Amt, uden Forſkiæl, tilbørligen efterkommes. I Særdeleshed skal han tilſee, at den eller de, som sig derimod maatte forſee, eller dem modtvilligen overtræde, tilbørligen vor-

de straffede, saa fremt han ikke selv, dersom Forsømmelse eller Efterladenhed fra hans Side skulde befindes, derfor af Vores General Fiscal vil tiltales, og efter Sagens Beskaffenhed af Os med Kongelig Unaade ansees. Ligeledes bør han og nøiagtigen efterkomme alt, hvis hannem enten fra Vores Rente-Kammer, eller andre Vore Collegier, Vores Tieneste og Interesse angaaende, vorder tilskreven, ligesom og iagttage, at hvis hans Formænd udi eet eller andet Tilfælde er bleven befalet, og ei af dennem er bragt til Endskab og Rigtighed, uden Ophold vorder efterlevet og fuldbyrdet.

5.

Alle Vore Forordninger, Mandater, Placater, Befalinger og Ordres, samt andre Breve, hvad Navn de have, som bekiendtgiøres bør, og hannem til Publication fra Vore Collegier tilsendes, skal han troeligen paa de forordnede Steder lade læse og kundgiore, saa at Almuen og enhver Vedkommende sig derefter kunde rette; Og dersom nogen begierer Copier deraf, bør det ingenlunde vægres.

6.

Han skal og have nøie Opsyn med Justitien, at den tilbørligen administreres, og at med Formalitæten og Processernes Drivt følges den Norske Lovs Indhold, saa at alle de, som udi det ham anbetroede Amt boende ere, eller sig der opholde, være sig Geistlige eller Verdslige, Rige eller Fattige ved Vores Lov og Forordninger beskyttes, og enhver til sin Ret forhielpes, saavidt mueligt er, og at ingen derudi enten ved vrange Resolutioner, Opsættelser, eller andet

deslige, bliver hindret, saa fremt han ikke, som den der undertrykker Retten vil ansees. Til den Ende skal han holde en rigtig Bog, hvorudi alle Supplicationer og Memorialer, som Undersaatterne udi det ham anbetroede Amt Tid efter anden indgive, blive at indføre med hans derpaa givne Resolution, saavel som en Journal over alle fra Vore Collegier og i andre Maader indløbende Ordres og Skrivelser, Amtet vedkommende, og en Copie-Bog, hvor i de Ordres, som fra ham til Betienterne udstædes, saavelsom den ellers ved Embedet forefaldende Correspondence bliver Ord for Ord at indføre, hvilke Bøger skulle holdes i god Agt, og hos de andre Bøger og Documenter ved Embedet forblive, hannem og Efterkommere til Efterretning. End videre skal det være ham tilladt, og hvor han enten nogen Mislighed befinder eller formoder, være anbefalet i egen Person, Retten, være sig Geistlig eller Verdslig, at besøge og der at fornemme, om Retten paa ethvert Sted saa lovlig og tilbørlig administreres, som det sig bør, og i Særdeleshed, ved de ham anbefalede Reiser i Amtet, efterse alle Protocoller, hvilke han skal lade igiennemdrage og selv forsegle, og om Tingene lovlig holdes af lovkyndige Embeds-Mænd, Sysselmænd og Laugrettesmænd udi rette Tide, saa at med alting lovlig omgaaes, og dersom befindes skulle, at Rettens Betiente ikke forestaae deres Embeder som de bør, eller og han skulde antræffe nogen i Efterladenhed eller grove Forseelser, at de enten modtvillig forsømme deres Embeder, forurette Vore Undersaatter, slaae sig til nogen forbuden Handel eller Brug, eller i andre Maader forsee sig imod deres Embeds Eed og Pligt,

eller

eller de Regler Loven og Forordningerne foreskriver, da skal han, saa snart han sligt haver erfaret, efter Sagens Beskaffenhed den eller de Skyldige formane og irettesætte; Og skulde han derefter ingen Forbedring befinde, da haver han dennem derfor ved Retten at lade tiltale og fra Bestillingen suspendere, og Beskaffenheden strax udi Vores Danske Cancelie, eller Rente-Kammer, til Vores nærmere allernaadigste Resolution, anmelde.

7.

Ved hans Omreiser i Amtet bør han, sovelsom ellers altid, have nøie Indseende med, at Vore Kongelige Rettigheder og Høihed tilbørligen iagttages, at Justitien med sømmelig Respect administreres og betienes, at Undersaatterne udi deres Skatters Beregning og Betaling ingen Uret skeer, samt at enhver vederfares Ret og Skiel, og at den Mægtige ikke med Vold nedtrykker den Ringere. Saa skal han og udi denne Post som en retskaffen Amtmand beviise sin Troeskab og Redelighed, saavel imod Os, som imod Vore Undersaatter i Almindelighed. Findes han derudi efterladen og forsømmelig, og det hannem lovligen overbeviises, maae han forvænte General Fiscalens Tiltale.

8.

I foranførte Øyemeed bør han paa sin første Reise i ethvert Syssel efterssee Tingbøgerne, om de ere Lovmæssige og rigtige, og tegne sit Navn paa det Blad, som først ledig er. Naar disse Tingbøger ere fuldskrevne, skulle de udi Amtshuset indleveres, hvor de med alle Amters Breve udi god og sikker Forvaring bør forblive,

saa

saa at deraf i fornødne Tilfælde kan haves den Efterretning, som behøves; hvorimod Amtmanden skal være tilholden, den ny Bog, som skal være igiennemdraget og numereret, med sit Signet og Underskrift til samme Brug igien at authorisere.

9.

Paa lige Maade skal og forholdes med Skifte-Bøgerne, som Syssélmændene over Skifterne, enhver i sit Syssel, bør holde, hvor med Amtmanden ikke alene alvorligen bør have Indseende, men endog, efter Loven og de derom siden ergangne Anstalter og Anordninger, med Skifterne udi det ham anbetroede Amt føre saadant Tilsyn, og sig dermed saaledes forholde, som han vil forsvare. Og ligesom Sysselmændene saaledes forrette alle Skifter i de verdslige Stervboer, udi de dem betroede Sysseler, saaledes bør og Amtmanden, enten selv forvalte Sysselmændenes Stervboer, eller i de længst fraliggende Sysseler, ved en af ham selv dertil beskikket beqvem Fuldmægtig, dog for Amtmandens eget Ansvar. I Særdeleshed skal han ellers tilsee, at Stervboerne ved Skifteforvalterne ei paaføres nogen unødig Omkostning, men at enhver lader sig nøie med det, som hannem udi Loven og Forordningerne er tillagt. Saa bør han og bære Omsorg for, at Skifteforretningerne uden nogen Forsømmelse eller Efterladenhed udi Skiftebøgerne vorder indført.

10.

Naar nogen Sysselmands Tieneste i Amtet ledig bliver, skal han strax giøre Anstalt til at denne med en dygtig og vederhæftig

 Per-

Person besættes, som han formener den vacante Bestilling til Vores Tieneste bedst at kunne administrere, hvorefter han anmelder saadant for Vort Rente-Kammer, paa det Os derfra kan giøres nærmere allerunderdanigst Forestilling, hvorefter Vi over saadan ledig Tieneste kunne disponere.

11.

Han skal og aarlig til Vort Kammer Collegium indsende en fuldkommen Relation om Amtets Tilstand, og Forslag paa hvis fornødent giøres, saa at herom al Beskaffenheden kan haves den nøieste Underretning.

12.

Omendskiønt Stiftamtmanden og Biskopperne, saavelsom Provsterne, enhver udi sit District efter Loven ere forbundne til at drage tilbørlig Omsorg for Kirkernes Velmagt og Vedligeholdelse, saa ville Vi dog, at Amtmanden paa sine Reiser i det ham anbetroede Amt, nøie skal erkyndige sig om Kirkernes Tilstand; og dersom han maatte fornemme, at Kirkernes Reparation enten ved Kirkeværgernes og Beneficiariorum Efterladenhed, eller med Forsæt forsømmes, da melder han det strax til Stiftamtmanden og Biskoppen, paa det at derpaa udi Tide kan raades Bod. Han skal og i Særdeleshed, tillige med Superintendenten og Provsterne udi ethvert Herred, have tilbørlig Indseende, at med Kirkernes Indkomster forsynlig omgaaes, og at alting dermed tilgaaer efter den Anordning derom giort er, eller vorder. Særdeles skal han tilholde dennem som Kirkernes og Klosternes Indkomster og Oppebørseler ere betroede, eller fremdeles anbetroes, at de for sammes Indtægter og Udgivter aarlig

lig rigtig Regnskab giøre, og derfor nøiagtig Qvittering tager, samt at de, der have Vore forbeholdne Godser i Forlehning, eller Forpagtning, behandle sammes Hovedgaarde, Kirker og Bondergods i følge Lovene og deres Contracter, i Overeensstemmelse med Landets Velfærd og Vores Interesse, alt i Conformite med Forordningens Bydende af 15de April 1776; Ligesom han ved Vedkommendes Fratrædelse fra saadanne Forpagtninger iagttager, at Kirkerne og Hovedgaardene, saavelsom alt andet til saadanne Forpagtninger eller Forlehninger henhørende, vedbørligen tilsvares, og i Tilfælde af Forpagternes dødelige Afgang, da udi deres Stervboer foranstalter Vores og Kirkernes eller slige Stiftelsers Ret indtalt, om nogen Prætension der til paa Vores, eller paa Kirkernes og Stiftelsernes Vegne, eller i andre Maader maatte haves.

13.

Hospitals og Fattig-Huses Forstandere skal han, tilligemed Superintendenterne og andre Vedkommende, efter Fundatzen tilholde, deres Bestillinger forsvarligen at forestaae, og at de derfor tilbørlig Regnskab i rette Tiid aflegge, saavelsom at med Fattige Lemmers Indtagelse og Underholdning forholdes, efter den Fundatz og Skik, som ved hvert Sted er giort, indgaaet og bevilget, eller og fremdeles af Os allernaadigst maatte vorde anordnet.

14.

Derforuden skal han lade sig være angelegent, at naar nogen hannem med Vores høiest Rets Domme besøger, han da strax og

 uden

uden Ophold befordrer Execution en efter enhver Doms Clausula, enten den lyder paa den Skyldige til Fængsel, eller til Udlæg i hans Gods; og hvis da den Skyldige enten nogen Bøder til Qvæsthuset eller andre er tildømt at betale, da dem strax ved Execution at inddrive, paa det at Vores hoieste Rets Domme allerunderdanigst, uden videre Process, kunne vorde efterlevede.

15.

Han skal og have flittig Correspondence paa alle Havne i Amtet, informere sig om, hvorledes med Handelen tilgaaer, og ei tillade, at nogen imod den satte Taxt sine Varer forhandler, men at dermed og ellers efterde om Handelen allerede givne, eller herefter udgaaende Anordninger i alle Maader forholdes. Og dersom beviislig Klagemaal hannem i saa Maade forekommer, haver han, hvad Brøst saaledes befindes, efter Loven og Anordningerne tilbørligen at see straffet, og Sagens Beskaffenhed strax til Vores Rentekammer at indberette. Ligeledes haver han udi andre Maader at holde sig bemeldte Handelen vedkommende Anordninger, saavelsom hvad om Districternes Inddeeling med videre foranstaltet er, eller vorder, behørig efterretlig, og dersom af hans Formænd noget herudi maatte være efterladt, da det strax en at fuldbyrde. I Særdeleshed haver han ved hans Reiser i Amtet, og ellers ved alle beqvemme Leiligheder, nøie at forhøre, hvorledes med Handelen omgaaes, samt om Landet med de fornødne Varer tilbørligen vorder forsynet, eller ikke, hvorom han i sin aarlige Relation til Vores Rente-Kammer giør Indberetning.

16.

16.

Ligeledes haver han noie at paasee, at de Varer, som ei udi den Islandske Taxt og Forordning af 30 Maii 1776 til nogen vis Priis ere ansatte, ikke af Handels Betienterne, Indbyggerne til Tyngsel, forhoit vorder taxerede, ligesom og, at de til Landet førende Varer ere af forsvarlig Bonite, samt at med Maal og Vægt rigtigen omgaaes, saavelsom at Indbyggerne prompte expederes, paa det at de ei skulle opholdes i deres Næring, hvilket alt saaledes bør iagttages, at dermed i Følge Vores forbemeldte allernaadigste Forordnings videre Indhold vedbørligen forholdes. Saa fremt anderledes skulde fornemmes, bør han det for Vores Rente-Kammer andrage, til videre Foranstaltning der udinden. Han skal og desuden have noie Agt paa, at ingen Fremmede, som paa Island at handle ei er tilladt, der drive nogen Handel med Vore Undersaatter, men samme, om det er muligt, efter Forordningen af 1 April 1776 anholde og forfølge, paa det Vi kunde nyde Handelen ubeskaaren.

17.

Alle Supplicationer om verdslige Sager, Fæstebreve, og andet deslige, som Amtets Indbyggere til Os ville indgive, skal til hannem først leveres, at han deres allerunderdanigste Bezierings Beskaffenhed kan examinere, og haver han siden sin allerunderdanigste Erklæring til videre Vores allernaadigste Resolution derover, saavelsom og over hvis, som ellers fra Vores Collegier hannem bliver remitteret saa tydelig at give, at den ikke skal behøve anden Gang fra hannem at kræves. Og skal han i lige Maade om de geistlige

Supplicationer med Biskoppen conferere, og tillige med ham sin allerunderdanigste Erklæring derpaa tegne.

18.

Fremdeles skal han ikke alene paa det nøieste have Indseende med, hvorledes, de allernaadigst anordnede æconomiske Foranstaltninger efterleves, men endog selv samme i alle muelige Maader overholde og befordre. I Særdeleshed skal han, i Følge Forordningerne af Aaret 1776, see at befordre Landbruget til muligste Fuldkommenhed, hvor iblandt han fornemmelig har at agte paa Gierdesætningens Fremme, Tuers Jevning, og Hauge- Urters - Dyrkning og Anvendelse, efterde derom udgangne Anordninger. Ikke mindre angelegen bør ham være Myre - Udtapninger, efter Vores allernaadigste Resolutioner af 8 April 1782, og 19 Maii 1783, Torve-Jords Eftersøgen og Anvendelse til Brændsel, for at spare Giødningen, Meelmalingens Befordring, Spindingens og Vævningens Forbedring, med videre. Saa skal han og paa alle muelige Maader søge at opmuntre Fiskeriernes Forbedring og Udvidelse, saavel i de ferske som salte Vande i Amtet, hertil kommer endnu Veivæsenet, hvis slette Tilstand udkræver de virksomste Foranstaltninger til sammes Forbedring, hvor iblandt Broen paa Jøkelsaa især anbefales hans Opmærksomhed; Og da det er Vores alvorlige Villie, at Postvæsenet, som hermed staaer i den nøieste Forbindelse, ufortøvet skal sættes i Gang, saa haver han og af yderste Kræfter at sørge for sammes Istandbringelse, samt best muelige Indretning i Amtet, til Lettelse for Correspondencen og Vor Tienestes Befordring; hvilket

hvilket alt, med meere som til Amtets og Indvaanernes Opkomst eragtes tienligt, han af yderste Fliid bør søge at fremme; samt om alt foranførte til Vores Kammer at indgive Forslage til slige tienlige Forbedringer og de letteste Midler til sammes Befordring.

19.

I lige Henseende skal han og have et vaaget Øye med Betienterne, at de i dette, og alt andet, deres Embeder vedkommende, iagttage den Nøiagtighed, som samme udfordrer, efterde dem givne Anordninger og Befalinger, ved hvilket alt Underbetienternes og alle andre Vedkommendes Virksomhed kan ventes at vorde saa meget meere opvækket og opmuntteret, som Amtmanden selv, ved hans Nærværelse paa hanns Reiser i Amtet, deels vil kunne faae adskilligt, som maatte befindes at mangle, strax rettet og ført i Lave, ved tienlige Anviisninger og Foranstaltninger, deels finde Leilighed til videre Forbedring, hvor saadant maatte behøves. Skulde han imod Forhaabning herudi finde nogen Betient i saa merkelig en Efterladenhed, at han derudi forsømmer sin Pligt, bør han ved alvorlig Irettelse derom erindres, og om dette ikke skulle hielpe, da anmelde Sagen for Vort Rente-Kammer, til videre fornøden Foranstaltning, efter befindende Omstændigheder.

20.

Men da saadant Opsyn, og Iværksettelse, uomgiængelig udfordrer den nøiagtigste locale Kundskab og Oplysning i enhver enkelt Deel, saa haver han hvert Aar at besøge en vis Deel af det ham

be-

betroede Amt, for at underrette sig om alle de i foregaaende Artikler ham til Opsyn anbefalede Poster og derefter at føie de fornødne Anstalter, i hvilken Henseende han indretter sine Omreiser i Amtet saaledes, at han aarlig overreiser en tredie Part af Amtet (saasom Hunevands og Skagefiords Syssel det første Aar, Norder Syssel det andet Aar, saint den Deel af Oefiords Syssel, i hvilket han boer, som ikke daglig kan falde ham i Øyne, og begge Muhle Sysseler det tredie Aar) saaledes at han hvert fierde Aar besøger hver Part igien. Paa disse Omreiser søger han især at indrette det saaledes, at han selv kan tage i Øyesyn hvorledes Indbyggerne efterkomme Vore allernaadigste Befalinger, og Jordforbedrings Arbeidet, og hvad andet een eller anden maatte have udrettet til Landhuusholdningens Forbedring, som Amtmanden siden finder at fortiene offentlig Belønning.

21.

Fremdeles skal han og med Fliid erkyndige sig, om nogen Metal eller Mineralier der paa Landet kunde findes, og Os derom giøre udførlig Relation, saavelsom allerunderdanigst Forslag, hvorledes han formeener det Os kunde komme til Nytte og Brug, samt hvis udi alle andre Maader, særdeeles med Landets og dets Næringsveies Opkomst, kunde være at observere og betænke, rettende sig i øvrigt efter Loven og Forordningerne, saavidt de hannem vedkomme, saavelsom og efter hvis enten af Os selv allernaadigst, eller fra Vore Collegier befalet er, eller vorder.

22.

Ved Resolution af 12 Maii dette Aar have Vi allernaadigst forundt ham til Beboelse Vores Klostergaard Mødruvalle, hvilken, saavelsom Kirken, med derpaa faldende Aaboed han i Følge Forordningen af 15 April 1776 ved tilbørlig Syn annammer, og derhos lovlig lader taxere og beskrive sammes Tilstand og Beskaffenhed, i Hensigt til Bygninger og Besætning med videre, af hvilken Forretning han en vidimeret Gienpart til Vores Rente-Kammer haver at indsende. Og da han tillige nyder bemeldte Kloster og underliggende Gods til Beboelse og Brug, fri for Fæste og Afgivt; saa paaligger ham, i Kraft af forbemeldte Vores Resolution, forsynligen at anvende den Aaboed, som af forrige Forpagtres Sterv-boe udsvares til Kirkens, Klostergaardens, og sammes Besætnings vedbørlige Istandsættelse. I hvilken sidste Henseende Gaardenes Huuses Reparation, Tunes og Enges vedbørlige Drivt, i Følge Forordningen af 15de April 1776, og de senere derhenhørende allernaadigste Anstalter og Anordninger, den manglende Qvilde Besætnings Anskaffelse, i Følge Vores Resolution af Martii 1779 de til Godset henhørende Rettigheders og Herligheders Haandhævelse, og Drivt, kommer i Betragtning. Og som han selv nyder al Frugten af bemeldte Gods, saa have Vi den allernaadigste Tillid til ham, at han vil bære desto større Omsorg for dets Istandsættelse og behørige Vedligeholdelse, og mueligste Forbedring, saavel til hans eget Gavn, Hovedgaardens og Godsets Conservation, som og især paa det at hans Exempel, endog heri kan tiene til Opmuntring for de andre Forpagtere i Amtet.

23.

Endelig, som Vi allernaadigst have betroet Dig dette Embede, ikke til den Ende, at Du derved skal tage Dig Leilighed til at søge Din egen Fordeel, sette Dig i Kiøbmandskab, eller anden Handel, hvorved Vore Undersaatter i dette Dig allernaadigst anbetroede Amt udi een eller anden Maade kunde undertrykkes, Vores Lov og Forordninger tilsidesættes, og ellers adskillige skadelige Følger foraarsages; Saa ville Vi allernaadigst herved have befalet, at Du Dig derfra ganske entholder, og Dig i dette Dig anbetroede Embede saaledes skikker og forholder, som det med Din Bestalling, og den derpaa aflagte Eed overeensstemmende kan være, og Du agter at forsvare.

Givet paa Vort Slot FREDENSBORG den 19de Junii 1783.

Under Vores Kongelige Haand og Segl

CHRISTIAN R.

Numsen. *Erichsen.* *Schilden.*

WORMSKIOLD.

INSTRUCTION *for Amtmand* STEPHEN THORARENSEN *over* Nord- *og* Oster-*Amtet i* Island.

Denne Hans Majts. mig allernaadigst tillagde *Instruction* har jeg agtet rettest og for min Pligt, heel og holden at bekiendtgiöre i Laugtings *Acterne*, deels fordi saadan för er blevet fört i Brug, deels og derfor, at den i endeel Poster indeholder en almindelig og forbindende Lov, ogsaa for fleere end mig, om hvilken Vedkommende, ved dens offentlige Bekiendtgiörelse, saaledes bedst kunne komme til en fornöden og almindelig Kundskab, og derefter vide at rette dem. *Öxeraae* Laugting den 20 *Julii* 1784.

S: THORARENSEN.

NUM. XV.

Hr. Amtmadur Thorarensson gefur til Vitundar, ad sier af fullmegtugum i Nordur Sýslu Monsr. Biərne Thomassyne sie tilkynt, ad Þióss Delinqventen Sigurdur Gudmundsson, hvørs Søk, efter Num. 13 i nærstl. Ars Alþinges Bók, var til frekare Ransóknar af Sýslumannenum i Nordur Sýslu, aptur heimvísad frá Løgþinges Rettenum, sie nú i nærstl. April Mánude daudur, og allt so ecke væntanlegt, ad sú Søk framar inukome fyrer Løgþinges Rettenn.

NUM. XVI.

Eptterskrifud Proclamata vóru upplesin.

a.

Med þessu Proclama gefst tll Vitundar, ad Sterbw er tilfalled a Grenjadarstad epter Saal. Sr. Einar *Thorlacius* Biarnason og hans Egta Hwstrw Saal. Gudrunu Halldorsdottur, so ad þeir sem hafa kynne Fordringar þangad, mættu þad vita, og innfinna sig med skiallegar Bevijsingar fyrer nærstkomande Michaelis M. uppa sijna þar til giorda Reikninga vid Sterbwed. Dabam Høfda D. 23 Junii 1784.

Sigfus Jonsson.

2.

Epter sem Asa Gudmundsdotter er fyrer tijmanlegañ Dauda burtkollud a nærstl. Vetre ad Spákonufelle, og einn hennar Erfinge er væntanlega sier uppehaldande Utanlands, ad Nafne Gudmundur Gudmundsson, þa innkallast sa hinn same fyrer sig edur fullmegtugann, ad mæta innann Ars og Dags fra þessa Proclamatis Dato ad Spákonufelle a Skagaströnd innann Húnavatns Syslu, til Vidtoku ad veita þeim Andeel af tiedrar. Asu epterlátnum Arfi, er honum ber vid þar væntannleg Skipte ad Logum, einhenn hennar Erfingiar adrer, hvar heldst vera kunna, til somu Tijdar og a sama Stad ad mæta til þessa Erindes.

Húnavatns Syslu D. 21 Julii 1784.

M. Gislason.

3.

Epter Hr. Landfogeta Skula Magnussonar Begiering gioerest hier med vitannlegt, ad væntannlegt er, ad Sterbw Sal: Land-ph. Biarna Paulssonar kome til loglegra Skipta i Widey þañ 1 Octobr. 1785, hvar þa aller Sterbwsins Credit- og Debitores hafa ad mæta, sierhvor til ad taka i Agt, þad honum vid þar giorande Arfaskipte tilkemur. Vid Oxará D. 26 Julii 1784.

W. Thorarensson.

Num. *XVII.*

Þessar Vogreks Lysingar voru upplesnar.

1.

Lyseft hier med Vogreke af Utlendsku Skipe, uppreknu a Heidar-Fioru a Hoola Stóls Jordu Ared 1781, hvors Lysing fyrer Logþijnges Rettenum nærstlided Ar, ecke kunne ad skie, vegna Ovorig-

righeden mdur tilkynntra Ordsakd. Widevøllum D. 3 Julii 1784.

W. Scheving.

2.

Þessum Vogrekum lýsest uppdrifnum i Arness Syssu 1783 A Stokkseyrar Fioru: Stycke af einne Utlendskre Chalouppe. Lijtelle Ra, hvar a var skored: Indföds Retten. A Stakkavikur Fioru: Stoorre Ra, a hana var skored: Indföds Retten og Arstal 1776. Oxarár Alþijnge D. 26 Julii 1784.

S. Flunsson.

3.

Epterskrifud Vogrek eru uppdrifin i Rángár Þijnge a nærstlidnum Vetre. A Háfs Fioru Biskups Stools Reka: Ra rifin 21 Al. Dansk Maal. A Skards Fioru: Tvær Fialer af Grene, rwm Alen hver. A Alþhóla Fioru: Ein Eikarfiöl 3 Al. Dito Eikar-Stycke rifid 2 Al. A Steina Fioru: Stycke af Ra, 12 Al. rifid og losad i Endañ. Vid Oxará D. 26 Julii 1784.

J. Jonsson.

Num. *XVIII.*

Enn nú var upplesid fylgiande Document.

Þar ockar underskrifadra Brooder John Thorvardsson a Reinesvøllum, vegna Brests a natturlegu Forstande, hefur hijngad til ecke vered sialfur Fiar sijns radande, helldur ætijd haft einn Formyndara, so erklærum vid nefndann John Thorvardsson aldeiles Omyndugañ til ad selia, gefa, edur uppa nockurn Mata afhenda sitt Gotz, fast edur laust, utann ockar Samþycke kome þar til, sem erum hañs rettu Logerfingiar. Bakka á Kialarn. D. 1 Jul. 1784.

Snæbiörn Thorvardsson.
Prestur til Lunds og Fitia Safnada.

Brinjolfur Einarsson.
Bónde ad Bakka á Kialarnese.

NUM. XIX.

Eptersylgiande Cautioner vóru upplesnar.

1.) Caution Hustru Malfrydar Jonsdottur med Jordunne Brekku, 30 Hundr. liggiande i Eyafyrde fyrer árlega Afgiſt af hálfu Munkaþverár Kl. til Hans Kongl. Majts. vegna Studioſi Mr. Erlendar Hialmarsſonar dat. 20 Aug. 1783.

2.) Caution Notarii Odds Stephansſonar med hanns Eigendooms Jord Geitisſkarde 60 Hundr. fyrer árlegt Afgialld til Hans Majt. af Þingeyra Klauſtre. dat. 28 Aug. 1783.

3.) Caution Syſſumanns Jons Jacobsſonar med Jordenne Efre Windheimar 15 Hundr. vegna Syſſlumanns W. Thorarensſonar, fyrer árlegt Afgialld til Hans Majt. af Kiósar Syſſlu. dat. 15 Aug. 1782.

4.) Caution Sgr. Einars Brinjolfsſonar med Sniallſteinshøfda Hiáleigu 10 Hundr. fyrer árlega Afgift til Hans Kongl. Majt. af Skógar og Merkur Eign. dat. 15 Aug. 1783.

Syſſumenn kommer til Alþinges Anno 1784.

Syſſlumadur Sgr. *W. THORARENSSON* þann 22 Julii.
= = = Sgr. *JON JONSSON* og
= = = Sgr. *STEINDOR FINNSSON* = 24 ejusd.

Eptersſkrifud Bref og Kaupløsingar voru upplesnar i Logþinges Rettenum *Anno* 1784.

1. Kongleg Confirmation uppa Teſtament Hioonanna, Pauls Paulsſonar og Halldoru Arnadottur, ad hvort þeirra ſem lengur lifir behalde þeſs afdauda epterlátnu Gotze. Dat. 18 Apr. 1761.

2. Kongl. allranædugásta Bevilling, ad Hionen Paull Paulsson og Halldora Arnadotter mege burtgefa allt sitt Góz til þess sem þau finna ad vera i Stande til ad forsorga þau med Fot og Fæde og annad naudsynlegt. dat. 30 Maii 1766.

3. Kongl. Confirmation uppa Testament Gudrunar Paulsdottur, a ollu hennar fasta og lausa Góze, til Pauls Paulssonar og Halldoru Arnadottur. dat. 12 Januarii 1770.

4. Giafa-Bref Halldoru Arnadottur a 20 Hundr. i Otilnefndre Fasteign, og 10 Hundr. i Lausafe, til Stiwpsonar hennar Eggerts Paulssonar. dat. 17 Junii 1783.

5. Affalsbref Mr. Gudmundar Magnussonar a Odals-Jordenne Kieldum 40 Hundr. til Gudmundar Erlendssonar, fyrer 500 Rdl. Crôner. dat. 6 Maii 1782.

6. Affalsbref Mad. Helgu Brinjolfsdottur a hálfre Jordeñe Hlydarenda i Fliotshlyd 30 Hundr. til Mr. Einars Brinjolfssonar og hanns Konu, Mad. Jorunnar Sigurdardottur, fyrer Heima-Jordena Storadal vid Eyafioll 20 Hundr. Olafshws 2½ Hundr. Krooktwn 2½ Hundr. og Kot 2½ Hundr. dat. 7 Julii 1784.

7. Affalsbref Mr. Þorbiarnar Biarnasonar a Hofstodum innann Hnappadals Sysslu 30 Hundr. til Jons Olafssonar, fyrer hálfa Jordena Hiardarholt med hálfu Afbylenu Backakote, innann Myra Sysslu, til samans 25 Hundr. Item selur Mr. Þorbiorn, Jone, Jordena Hrijsdal 10 Hundr. innañ Hnappadals Sysslu fyrer 70 Rdl Specie. dat. 1 Novembr. 1783.

8. Affalsbref Prestsins Sr. Gudmundar Thorgrimssonar, sem fullmegtugs Hr. Vice-Logmañsins Magnusar Olafssonar og Jomfr. Christinar Sigurdardottur, a hálfre Jordenne Hiardarholte, med hálfu Backakote innann Myra Sysslu, til samans 25 Hundr. til Mr. Þorbiarnar Biarnasonar, fyrer 175 Rdl. til Specie. dat. 15 Julii 1784.

9. Affalsbref Mr. Þorbiarnar Biarnasonar, a Jardlaugstodum 24 Hundr. iñañ Myra Sysslu, til Snorra Sigurdssonar, fyrer 132 Rdl. Specie. dat. 23 Aug. 1783.

10

10. Affalsbref Mad. Solveigar Kortsdottur á 7 Hundr. wr Jördunne Melum, sem nefnest Utkot, innann Kiosar Syslu, til Halldors Eyolfssonar, fyrer 38½ Rdl. Cron. dat. 9 Octobr. 1780

11. Qvittering Lögrettumannsins Beinteins Ingemundarsonar fyrer medtekna, og af Jone Nicolaussyne afhendta, 69 Rdl. til Specie, med hvorium Mr. Sigurdur Runolfsson brygdar af nefndum Beinteine hálfa Jördena Hvamm i Olvese, og fylgiande tvø Kwygillde. dat. 5 Februarii 1784.

Þar einger fleire Málspartar mættu fyrer Lögþingis-Rettenum sem Saker höfdu framm ad færa, var hönum af Sysslumanne W. THORARENSSYNE sem authoriseret Lögmanne Sunnann og Austann, uppsagt þann 27 Julii 1784 Syr. Mid.

Þesse Lögþingis *Acta* eru rett útskrifud af Lögþinges Rettar *PROTOCOLLEN Anni* 1784.

Vitnar

TH. NICOLAUSSON.

